



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonaë, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi  
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot  
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

**Bona, Giovanni**

**Antverpiae, 1677**

Index

**urn:nbn:de:hbz:466:1-10805**

trouerunt. Hæc autem in figura contingebant illis, ad ostendendum quàm sit exiguus numerus electorum comparatione reproborum. Confirmari idem potest ex paucitate eorum, qui ex hac vita verè contriti decedunt: quamvis enim multi videantur hominibus bene mori; dolor tamen de peccatis ex metu mortis procedens ad veram poenitentiam difficillimè peringit. Nam quomodo poterit bonam vitam inchoare peccator, cum ad ejus finem pervenit? Quomodo poterit super omnia mala detestari peccata, suasque delicias abominari, quas totius vitæ decursu inensissimè adamavit? Quomodo ex animo poenitentiam amplecti, à qua semper abhorruit? Quomodo statuet efficaci decreto ea deserere, si vita supersit, quibus inveterato usu assuevit? Quomodo intellectus inter morbi, & mortis angores res supernaturales à sensibus remotas meditabitur, de quibus integris viribus aut numquam, aut non nisi obiter cogitavit? Quomodo vincet contrariis actibus antea vitæ consuetudinem in tantis aegritudinibus, temporis, & tentationum angustiis? Experièntiã didicimus, vix aliquem reperiri, qui cessante periculo in proposito permanerit. Redcunt omnes ad assuetã, & eorum, quæ metu mortis vel amicorum exhortationibus, aut humanã prudentiã agere decreverunt, statim obliviscuntur: cum præsertim ne no ferè sit, qui etiam in extremis constitutus spem vitæ omnino abiciat, quã fraude multos decipit, & perdit demon. Accedunt languor animæ exire de corpore trepidantis, & omnium facultatum deperditæ vi-

res, quæ vix hominem sui compotem esse sinunt, adeo ut adstantium verba actus virtutum suggerentium aut nullo modo audiat, aut sonum dumtaxat vocis sine sensu percipiat. Bene quidem de illorum salute sperare licet, qui sub exitu vitæ signa dederunt poenitentia; sed in his nulla securitas est, cujus rei luculentum exemplum Rex Antiochus præbuit. (2 Mach. 9.) Cum enim ad extrema devenisset, sub potenti manu Dei humiliavit se orans, & promittens illata Judæis damna resarcire, templum exornare, spondens insuper se de suis redditibus pertinentes ad sacrificia sumptus præstiturum, & abnegato ethnicismo se Judæum futurum, omnemque terram perambulaturum, & prædicaturum Dei potestatem. Quis poterat à peccatore plura, & certiora poenitentia; signa exigere? Et hic tamen veniam non meruit, sicut dicit Scriptura, *Orabat scelestus Deum, à quo non esset misericordiam consecutus*, quia nimirum ejus poenitentia ex metu mortis procedens sincera non fuit. Quis hæc considerans non contremiscit? Quis inter tot difficultates, & discrimina certam sibi salutem audebit polliceri? Quis non trepidabit neficiens an amore, vel odio dignus sit? Quia igitur pauci sunt electi, & fortassis multo pauciores quàm putamus, à multitudine recedendum est, & cum paucis sanctis, electis, & innocentibus vivendum, ut quisque possit vitã peractã, testimonium sibi perhibente conscientia, iusto iudici Deo dicere: redde mihi mercedem, quam promissisti quia feci quod iussisti.

Index Partis Primæ de vita Christiana, ejusque fine, & officiis.

- §. 1. **D**E tribus generibus Christianorum. Pag. 47  
 §. 2. Tertium genus Christianorum describitur. ib.  
 §. 3. Peccatum originale causam esse omnium malorum. 48  
 §. 4. Occasio, & scopus hujus Libelli. 49  
 §. 5. Cur vitæ Christianæ documenta multi discunt, pauci exequuntur. ibid.  
 §. 6. Regulas Evangelicæ perfectionis non solis Religiosis sed omnibus Christianis traditas esse. 50  
 §. 7. Hujus Libelli utilitas, & exhortatio ad perfectionem. ibid.  
 §. 8. Quam necessaria sit Christiano ultimi finis consideratio. 51  
 §. 9. Cum omnes velint esse beati, cur non omnes beati sint. ibid.  
 §. 10. Omnia ad Deum referenda esse purã intentione. 52  
 §. 11. Unde proveniat, quod plerique à fine aberrant. ib.  
 §. 12. Decipimur specie recti. 53  
 §. 13. Humana vitæ cursus, & perversitas. ibid.

- §. 14. Via recta ad finem est, ut quisque suam seret crucem. 54  
 §. 15. Conditiones ultimi finis, & cur ab illo plerique aberrant. ibid.  
 §. 16. Alia assignatur causa, ob quam multi ultimum finem non assequuntur. 55  
 §. 17. Filiis Dei sumus, & ejus spiritu vivendum nobis est. 56  
 §. 18. Iustus ex fide vivit. ibid.  
 §. 19. Fundamentum vitæ Christianæ abnegatio sui, renemque omnium abdicatio. 57  
 §. 20. Insania hominum qui sponte damnari volunt. ibid.  
 §. 21. Character veri Christiani. 58  
 §. 22. Quomodo debeat Christianus opera sua perficere. 59  
 §. 23. Debent bona opera propria vocationi convenire. ibid.  
 §. 24. Quomodo Christianis vivendum sit. ibid.  
 §. 25. Opera

§. 25. Opera exteriora spiritu interiori animanda.	60	§. 9. De bona, & mala delectatione, & de illorum in-	78
§. 26. Operum perfectio unde orisatur.	ibid.	felicitate, qui propositero fine virtutem colunt.	
§. 27. Præsentia Dei utilitas.	61	§. 10. Opinioe virtutis.	79
§. 28. Cur difficilis videatur sanctorum imitatio.	ibid.	§. 11. Scientiam salutis plerique contemnuunt.	ibid.
§. 29. Omnis ad gloriam Dei referenda.	62	§. 12. Damna propria voluntatis.	80
§. 30. Radix omnium malorum est amor sui.	ibid.	§. 13. Utilitas solitudinis.	ibid.
§. 31. Amor sui Babylonem edificavit.	63	§. 14. Quantum noceant divitiæ, & quomodo illa-	
§. 32. Omnes seipsos querunt etiam in rebus sanctis.	ib.	rum amorem compescere oporteat.	81
§. 33. Qua scire debeat omnis Christianus.	64	§. 15. De usu divitiarum.	82
§. 34. Interioris, & exterioris hominis differentia.	ibid.	§. 16. Qui sunt pauperes spiritu.	ibid.
§. 35. Quam perniciosum sit falsas rerum ideas mente		§. 17. Quæ, & qualis sit obligatio faciendæ eleemo-	
concipere.	65	syniam.	83
§. 36. Tria Christiano necessaria, ut sibi attendat, ut		§. 18. Patientia necessitas.	84
tempus bene expendat, ut recte utatur Sacramentis.		§. 19. Adversitates exercenda virtutis occasio sunt.	85
	ibid.	§. 20. Patienter ferenda quæ quotidie occurrunt.	ib.
§. 37. Pœnitentiam omnibus Christianis necessariam		§. 21. Gaudendum in tribulationibus.	86
esse.	66	§. 22. Toleranda detractioes.	ibid.
§. 38. Signa, & fructus veræ pœnitentiæ.	67	§. 23. Tam propria quàm aliena mala æquanimiter	
§. 39. Peccata leviora, & vitia quomodo corrigi,		ferenda.	87
& exitu pari debeant.	ibid.	§. 24. Remedia impatienciæ.	88
§. 40. Viros Ecclesiasticos & Religiosos strictius te-		§. 25. Propria Christianorum virtus humilitas.	ib.
neri ad perfectionem.	68	§. 26. Homo pro superbiâ à Deo recessit, & ad illum	
§. 41. Religiosi suæ vocatiõis immemores describun-		per humilitatem redire debet.	89
tur.	ibid.	§. 27. Character superbi.	90
§. 42. Oportere religiosum à mundo alienum esse.	69	§. 28. Incitamenta humilitatis.	ib.
§. 43. Arguuntur qui regimen animarum ambiunt.		§. 29. Nihil boni esse in homine, qui caret humilitate.	91
	ibid.	§. 30. Qui verè est humilis sibi ipsi intentus, alios non	
§. 44. Omnibus Christianis necessariam esse orationem.		judicat.	ibid.
	70	§. 31. Veri humilis descriptio.	92
§. 45. Quæ dispositio ad orandum requiratur.	ib.	§. 32. Oportere humanam voluntatem Divinæ subdi-	
§. 46. Cur multi ex oratione nihil proficiant.	71	tam & conformem esse.	ibid.
§. 47. Nunquam studium orationis omittendum.	ib.	§. 33. Omnia de manu Dei accipienda.	93
§. 48. Conditiones bonæ orationis.	ib.	§. 34. Divinæ providentiæ in omnibus acquiescendum.	ibid.
§. 49. Gratia & modus orationis duplex.	72	§. 35. Solum Dei bene placitum optandum est.	94
§. 50. Fons omnium bonorum est oratio.	ib.	§. 36. Spes salutis nostræ in Deo ponenda.	ibid.

PARS SECUNDA.

De moderandis animi affectionibus, & de studio virtutum.

§. 1. Quærenda veritas fugienda vanitas.	73	§. 44. Amandos esse inimicos.	ibid.
§. 2. Quanti momenti sit ad Christianam perfe-		§. 45. Verum bonum amandum.	99
ctionem nihil, vel minimum negligere.	74	§. 46. Amor Dei in quo consistat.	ibid.
§. 3. Omnibus Christianis necessaria crux, & abne-		§. 47. Quis sit modus perfecti amoris.	100
gatio.	ibid.	§. 48. Scientiam practicam, & experimentalem magis	
§. 4. Fundamentum vitæ Christianæ est abnegatio.	75	conferre ad amorem, quàm speculativam.	ibid.
§. 5. Quomodo adversus vitia & pravas affectiones		§. 49. Veram sanctitatem in amore Dei consistere.	101
pugnare oporteat.	ibid.	§. 50. Multi sunt vocati, pauci electi.	102
§. 6. De sensuum exteriorum moderatione.	76		
§. 7. De pugna adversus gulam, & carnem.	77		
§. 8. De malis linguæ, & de bono silentii.	ibid.		